

[Waldemar Laursen.]

disse krav skulle være tilstrækkelige til at sikre, at konservatoriernes antal ikke øges ud over det nødvendige. Den spredning af konservatorier i provinsen, der indtil nu med konservatorierne i Århus, Ålborg, Esbjerg og Odense har fundet sted, dækker vel også det naturlige behov i dag og — med en eventuel videre udbygning — behovet i en årrække. Med den stigende interesse, der i dag er og i fremtiden antagelig også vil være for at udøve musik, finder jeg det imidlertid rimeligt, at der med lovforslaget er åbnet adgang til at udvide antallet.

Man kunne vel tænke sig, at der opstår et behov f. eks. i Vestsjælland, hvor et konservatorium ville kunne aflaste konservatoriet i København, der i dag kun kan optage ca. en tredjedel af dem, der har meldt sig. Umuligt er det vel heller ikke, at Sønderjylland en skønne dag melder sig med ønsket om at få et konservatorium dækkende denne landsdel, men det er vel i bogstaveligste forstand fremtidsmusik.

Jeg giver imidlertid den højtærede minister ret i, at det vil være urimeligt at give en institution godkendelse som konservatorium, om ikke der på stedet er mulighed for at knytte til sig en velkvalificeret leder eller lærerkræfter, der kan opfylde de krav, som må stilles til den, der skal lede et konservatorium og give en forsvarlig undervisning.

Den i lovforslaget tilsigtede nyordning af undervisningen skal jo stort ske efter samme retningslinjer, samme principper, som hidtil med en afsluttende uddannelse og eksamen inden for bestemte fag, samtidig med at eleverne skal forberedes til en videregående uddannelse på vore statskonservatorier, hvis de har ønske om at blive solister, komponister eller dirigenter. Der sker med disse valgte retningslinjer en rationalisering og en koordinering af opgaverne, som jeg tror vil få stor indflydelse på undervisningen og give et resultat af høj kvalitet. I samme retning vil vel også den for at sikre studiemæssig enhed tænkte fælles censorordning ved de afsluttende eksaminer virke, idet den, mener jeg, vil være en garant for, at resultaterne ved de forskellige konservatorier bedømmes ens.

Lovforslagets mest betydende indslag i

den bestående ordning er dog, at der skabes ensartede regler angående de økonomiske forhold for de tre provinskonservatorier. Den økonomiske usikkerhed, under hvilken konservatorierne hidtil har eksisteret, med tilskud fra stat, kommune og private samt opkrævning af elevgebyrer, har ikke virket befordrende for en undervisning af høj kvalitet; den har skabt utryghed hos ledelsen og vanskeligheder med hensyn til at give de højt kvalificerede lærerkræfter en aflønning svarende til deres pædagogiske og kunstneriske kvalitet.

Gennem den økonomiske ordning, lovforslaget tilsigter, med et statstilskud på tre fjerdedele af de årlige udgifter, forudsat at den sidste fjerdedel dækkes ved faste tilskud fra anden side, skabes der nu en fast, lovmæssig ordning, der giver et langt sikrere grundlag for konservatoriernes økonomi og for deres drifts- og uddannelsesmæssige dispositioner. Hertil kommer, at der uden for disse lovmæssige tilskud gives konservatorierne mulighed for efter ansøgning at få bevilling til anskaffelse af særlig kostbare instrumenter samt i begyndelsen en samlet anskaffelse af undervisningsmateriel i forbindelse med nyordningen.

Disse ændringer i de økonomiske forhold vil sikkert blive modtaget med tilfredshed af konservatoriernes ledelse, og de vil kunne medvirke til, at undervisningen kommer op på det rigtige niveau. Man vil kunne knytte dygtige, velkvalificerede lærerkræfter til sig og tilvejebringe en ligestilling på det undervisningsmæssige område, og forhåbentlig vil undervisningen i fremtiden kunne blive vederlagsfri, således at ingen talenter af økonomiske grunde undlader at melde sig.

Der er i dag et stort udækket behov, særlig hvad angår orkestermusikere, hvilket by- og landsdelsorkestrene lider under, men også mangelen på musikpædagoger er beklagelig; særlig hjemmene og vore musikskoler lider under denne mangel. Forhåbentlig vil den nye konservatorieordning gøre sit til, at disse forhold ændrer sig.

Jeg takker den højtærede minister for det initiativ, ministeren med dette lov forslag har taget. Musikuddannelsen i provinsen vil få betydelig bedre vilkår at arbejde under, og resultatet vil sikkert vise sig og i fremtiden tale sit tydelige sprog. Med disse bemærkninger skal jeg på mit